

Wandelreis in het magisch Slovakije...van zondag 3 juni tot en met zondag 10 juni 2018

Met 23 personen vertrokken we op een zondagmorgen héél vroeg op avontuurlijke reis naar Sojka te Malatiny (Liptov) – Slovakije...

We waren met 5 koppels, 10 single dames en 3 single mannen...

Bijna waren er die de vlucht misten te Zaventem...gelukkig was er onze reddende engel Hilde om ze op te wachten en hun namen te laten afroepen...Hilde wist dus meteen vanaf het begin van de reis waaraan ze begon en wie ze zeker moest in het oog houden...

We vlogen naar Wenen, waar onze vlaamse gids Johan ons opwachtte om met de bus naar **Malatiny** te rijden, maar eerst een kleine sight-seeing te **Bratislava**...

Bratislava is de hoofdstad van Slovaکیe en het ligt op ongeveer 1 uur rijden van Wenen.

Bratislava ligt aan de Donau en heeft een kalm, historisch en verkeersvrij centrum – een soort Wenen in het klein...van ver zie je de burchtheuvel, dit kasteel is net een omgekeerde tafel. Heel mooi stadje...

We waren efkens vrij voor het middagmaal en de terrasjes (en ijsjes) lonkten...

Nadien terug de bus op om na ongeveer 3 uur rijden Sojka, ons verblijf te bereiken...
Onze gastheer Gerdi stond ons al op te wachten – wij kregen een welkomstdrinkje en onze fluo-armbandjes waren onze sleutel voor de kamers – de namen van de kamers waren Slovaakse bergketens – onze kamer noemde Ploska (deed me denken aan Plopsa...)

De kamers waren ruim en met een mooi uitzicht. De 3 heren van onze groep lagen niet in hetzelfde gebouw en hadden jammer genoeg niet zo'n mooi uitzicht als wij...

We kwamen tot een compromis voor het begin van het avondeten...kwart na 7 ...en we mochten die avond al kennis maken met het uitgebreid buffet waar zowel Internationaal als Slovaaks werd ten spijs gebracht en het heeft gesmaakt...elke dag weer...

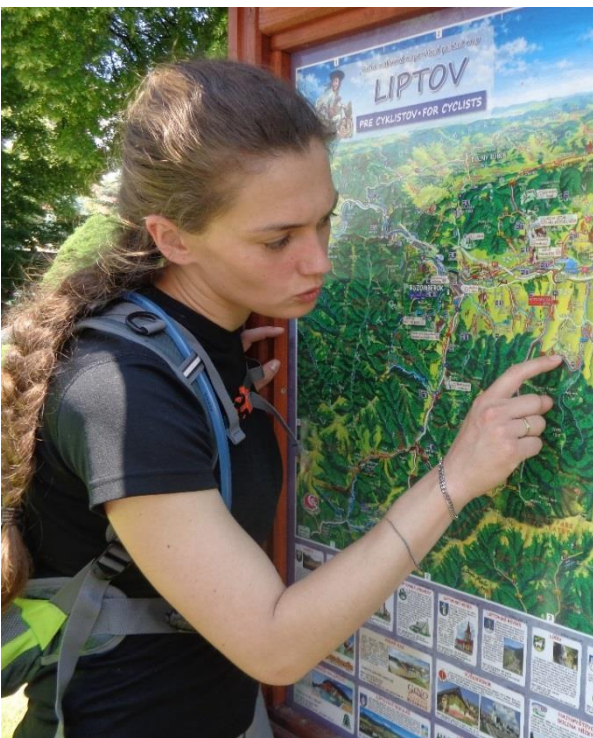
Dag 2 : Malatiny

Na een stevig ontbijt trokken we vanuit het hotel naar de voet van de Lage Tatra. Het was een kennismakingswandeling zodat de gids Johan ons niveau kon inschatten.

We maakten ook kennis met Lucia, onze tweede gids – zij was een Slowaakse, die gestudeerd had in Amsterdam.

Lucia ging achteraan de groep blijven en na een tijdje gingen we verder in 2 groepen. Ikzelf ben altijd heel dapper bij de tweede groep gebleven...

We gingen voorbij het huis van onze gids Johan en voorbij een oude colchoze, waar de boer nu heel goed “boerde” dankzij een nieuw project ...varkens zonder vet en biologisch vlees ...

Op de middag kwamen we aan in een buurdorpje “Partizanska Lupca” waar een standbeeld stond van Milan Rastislav Stefanik, de enige van wie iedere Slowaak vindt dat hij een held is: hij heeft Slowakije op de kaart gezet.

Op het gemeentehuis was een ooievaarsnest, via webcam kan je het prille geluk van deze vogels volgen op internet.

Wij gingen picknicken in een plaatselijke wijnbar, maar pech ... gesloten wegens werken ... we mochten wel op het terras blijven zitten om te eten, Lucia probeerde nog een tweede cafeetje .. maar sluitingsdag ... dus het werd lunchpakket met flesje water.

We hebben wel een lokaal winkeltje gevonden voor een pipi-stop én voor lekkere frisco's...

Na het eten konden we de toren beklimmen van het dorpskerkje.

Toen we net aanstalten maakten om terug naar het hotel te stappen, kwam de tweede groep aan ...
efkens gezwaaid naar hun, zijn we verder gegaan ...
wij hadden ietwat gedruppel, de gevorderde stappers stevigere regen ...

Aangekomen aan het hotel...massage – wellness – zwembad en ijsjes met slagroom ...voor ieder wat
wils ... tot aan het avondeten....

Dag 3 : Vlkolinec

De bus bracht ons naar **Ruzomberok** waar onze gids Lucia ons uitleg gaf over Hlinka, priester en politicus en oprichter van de Slowaakse Volkspartij, tegen het Hongaarse centralisme.

Onze wandeling startte met een **Calvarieberg** ... steil naar boven op een kapelletjesbaan...

Vandaag blijft de ganse groep samen ...we wachten op mekaar en na de Calvarieberg lacht een bankje in de schaduw ons toe ... eventjes rusten en dan verder via een fijn bospaadje...

Lucia leerde ons vandaag als aapjes te dalen...verend door de knieën...maar ja, bij een jong meisje als Lucia ging het veren veel beter dan bij onze krakende knietjes...

Picknick nemen we in het door UNESCO beschermd dorpje **Vlkolinec**, gelegen in een prachtig natuurdecor.

Vlkolinec staat sinds een paar jaar op de Culturele Erfgoedlijst van de UNESCO.

Het dorpje is een soort levend openluchtmuseum, want vrijwel alle huizen zijn bewoond. Het dorpje bestaat tegenwoordig uit zo'n 45 woningen, een barokke kerk en een houten klokkentoren.

De bijzondere volksarchitectuur en het onbedorven karakter van het dorpje waren reden het op de lijst te zetten. De meeste houten huizen zijn in pastelkleuren geschilderd.

De huizen hebben een overhangend zadeldak.

Een van de boerderijen is nu een museum, waar te zien is hoe de mensen aan het einde van de 19e eeuw leefden.

De naam van het dorpje is verbonden met de dieren die vroeger veelvuldig in de omgeving voorkwamen. Vlk betekent wolf.

Als traktatie krijgen we een Kofola (plaatselijke cola) of een druppel (soort genever) en een soort hartig plat deegwaar met eieren, kool, spek en ui...

In de namiddag dalen we terug af naar Ruzomberok via volkstuintjes...en de regen is weer van de partij om de dag af te sluiten...maar eens in Ruzomberok zijn we bij een lekker ijsje de regen zo vergeten. Naar het hotel dan weer voor een uitstekend avondmaal en gezellig samen-zijn.

Dag 4 : Canyon

Gids Johan vertelde ons over het meest avontuurlijke van deze reis : stappen in een canyon met laddertjes en aan touwen en grote rotsen ... allemaal heel mooi ... echt scoutswork ... maar wijzelf lieten de scouts vertrekken en met ons drietjes: Anne, Wiske en ikzelf wilden zelf op avontuur gaan.

Met de plaatselijke buslijn vertrokken we voor een ganse dag naar Liptovsky Mikulas, waar we Slowaakse cultuur opgesnoven hebben: bezoek aan Synagoge uit 1709, districtshuis met glasraam, het Janosik museum (Slowaakse Robin Hood), een Kulturcafé en een beetje shopping ... 's Middags aten we in een typisch Slowaaks restaurantje “Liptorza Izba”.

Toen we net terug in het hotel waren en genoten van een ijsje, kwamen onze scouts terug van hun dagje ... én we mochten meegenieten van de mooie verhalen ... zij hadden ook een geweldige dag gehad ...

Dag 5 : Zuberec – Oravsky Podzamok

Na het ontbijtbuffet rijden we naar het dorpje Zuberec, waar we het openluchtmuseum gaan bezoeken, een soort Bokrijk van Slowakije...

Bij het plaatsje Zuberec ligt het Orava Openluchtmuseum. Het museum ligt onder de steile rotswanden van het Roháčegebergte en aan de oevers van de rivier de Studená.

In het museum zijn oude huizen uit het Oravadal te zien. Ook behoort een mooie, deels uit hout bestaande klokkentoren tot de collectie. Interessant is een vijftiende-eeuwse kerk uit Žabrez, een van de weinige kerken uit die streek die aan het vandalisme van de protestanten heeft kunnen ontsnappen.

Een aantal huizen behoorde in vroegere tijden aan handwerkslieden.

Als u zo'n huis binnengaat lijkt het soms net alsof de eigenaar even pauzeert en meteen weer met zijn werk verder kan gaan.

Voorts geven boerderijen een idee over hoe boerenfamilies woonden en werkten.

Vóór het vertrek in dit dorpje krijgen we een lekker proevertje ...
likeur op basis van bosbessen (een beetje zoals onze boerenjongens).

's Middags gingen we lunchen in een Slowaaks restaurantje – we kregen een soort blanquette met erwten en worteltjes (en frietjes) en een lekker gebakje als dessert.

Na de middag maakten we een vlottentocht op de Orava-rivier.
Met humor brachten de jongedrijvers ons veilig aan wal ...

Nu begon voor ons de beklimming van de **Burcht van Dracula ...**
369 trappen op en af ... gelukkig met tussenpauzes ...

Op een rotsachtige klip bij het dorpje Oravsky Podzámok staat het kasteel Orava (Oravsky Hrad) hoog boven de gelijknamige rivier. Volgens de Tsjechische schrijver Karel Capek is 'het slot Orava een van de mooiste burchten: het steekt als één vinger loodrecht uit boven de vlaktes, op een aan één kant overhangende kalkrots'.

Het bouwwerk neemt drie terrassen van de rots in beslag en vormt daardoor drie verschillende verdedigingssystemen, die door bastions en borstweringen met elkaar verbonden zijn. De hoogste en middelste delen zijn het oudst (1270).

Dag 6 : Hoge Tatra

Vandaag een wandeling in de ongerepte ruwheid van de Hoge Tatra.
We gingen met een tandrad tot bij het gletsjermeer **Strbske pleso**.

Vandaar de berg op naar het **bergmeer Popradske pleso** en terug via het “**symbolisch kerkhof**”.

Wijzelf zijn niet tot aan het **bergmeer** mee gegaan ...wij zijn vroeger aan de afdeling begonnen, sommigen onder ons hadden wel nog wat hoger willen gaan ... maar we zijn braaf met ons 8-ten bij elkaar gebleven, hebben lekker gepicknickt in de schapenvelletjes en hebben dan de toer van het meer gestapt ... daarna zijn we nog een beetje de stalletjes met souveniertjes gaan bekijken ... én iets kopen ook natuurlijk ...

We hadden een jarige onder ons ... Anne trakteerde met snoepjes en wij zongen “Lang zal ze leven”...

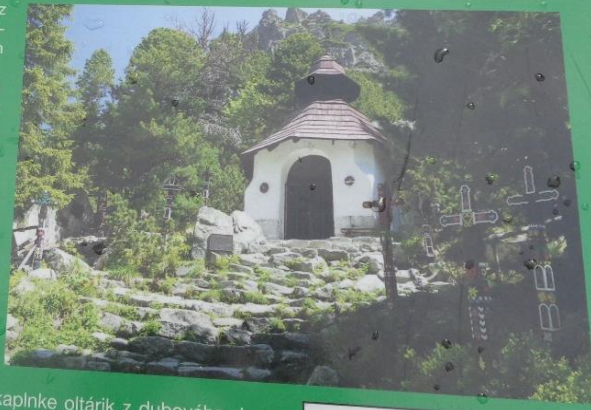

Symbolický cintorín

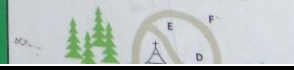
Na sklonku roku 1930 sa v periodiku Večer (č. 303) po prvý raz zverejňuje myšlienka akademického maliara Otakara Stáfla sústrediť pamätné tabule zahynuvších z tatranských dolín, stien a štítov na jedno pietne miesto – **Symbolický cintorín**.

Od roku 1932, keď sa s myšlienkou stotožnila aj Slovenská komisia Klubu československých turistov, sa začali prípravy na vybudovanie Symbolického cintorína. Po vyberaní z viacerých lokalít napokon padla voľba na limbový háj pod západnou stenou Ostrvy. Kaplnka je vybudovaná podľa nákrepu Marie Vosykovej a technického projektu Ing. Roberta Vosyku malými stavebnými firmami z podhoria v roku 1936. V tom istom roku schválila Tatranská komisia KCST, ako gestor výstavby návrh konať na Symbolickom cintoríne, dušičkovú slávnosť horolezcov. Tá sa po prvý raz konala 1. novembra 1936.

Slávnostné otvorenie Symbolického cintorína sa uskutočnilo v rámci Tatranských slávností 11. augusta 1940. Na cintoríne bolo vtedy 60 drevených krížov detvianskeho rezbára Jozefa Fekiača – Šumného, alpinium, v kaplnke oltárík z dubového dreva a olejomalba Otakara Stáfla „Znášanie zraneného horolezca“. Vo svetových horstvách bol takýto cintorín v čase svojho vzniku svetovým unikátom.

SYMBOLICKÝ CINTORÍN PRI POPRADSKOM PLESE
plán rozmiestnenia pamätných tabúl

Towards the end of 1930, the periodical Večer (No. 303) was the first to mention an idea of the academic painter Otakar Stáfl to collect memorial plaques of victims of Tatra valleys, walls and peaks in one sacred place – **Symbolický**

Dag 7 : Lage Tatra

Vandaag namen we met onze GoPass (wat voelden we ons jong) de kabelbaan naar de toppen van de Lage Tatrabergen ... 3 liften ... eerst stoeltjeslift, dan 2 verschillende kabinetjes ... om dan op ongeveer 2000 m hoogte op het dak van Slowakije een wandelingetje te maken ...

We vertrokken naar Dumbier, maar sommigen kozen halverwege de andere kant op te gaan naar Dereze. .. minder grote rotsblokken en minder klimwerk ... het uitzicht was adembenemend mooi ... maar we zagen ook dreigende wolken opkomen ... als mist ... en ja ...

de groep met Lucia was net op tijd in de berghut aan het genieten van een tas warme soep (bonen-, linzen- of zuurkoolsoep), de anderen hadden een beetje meer pech en konden genieten van een fikse regenbui ...

En het bleef regenen...dus geen afdaling te voet van de berg ... maar terug met de kabelbaantjes ... natuurlijk was de stoeltjeslift minder leuk in de regen ...

maar ja ... met de nodige humor kwamen we aan een fijne bar, waar de schapenvelletjes ons weer toelachten ...

En zo kwamen we aan onze laatste avond ... het laatste avondmaal met typische gerechtjes ... met een aperitief geschonken door Gerdi ...

een folkloristische muziekkavond, waar zelfs een moedige poging gedaan werd tot een dansje ...

Onze 2 gidsen wilden we in de “sokjes” zetten voor hun inzet en voor ons mama, onze voorzitter die van op afstand met ons meeleeft, hadden we een mooie kaart ...

Het was een hele mooie vakantie ... gevuld met avontuur, wandelplezier, humor en gezellig samenzijn ...

En als kers op de taart kwam de Nationale Slovaakse Televisie net dan een reportage draaien ... én zo worden wij BS (Bekend in Slovakije...)

En dan...de laatste dag...

Uitslapen ... op het gemak ontbijten, de valiezen maken, sommigen een klein wandelingetje maken, anderen de ligzetels uitproberen ...

gewoon genieten van de allerlaatste momenten om dan een avontuurlijke terugreis te beginnen met alles wat een soap nodig heeft om er een beetje ambiance in te brengen ...

dank aan Hilde en Patricia voor de prachtige begeleiding van ons avontuur gedurende deze vakantie ...

uw verslaggever Josy-ken.

Met dank aan room-mate Anne voor het bijhouden van data en al de fotografen van dienst ...

.../... groepsfoto ☺

- Rik en Mieke, Luc en Linda, Pierre en Wiske, Walter en Martine, Reinhilde en Jos, Mark, Jos, Luddy, Josy, Anne, Patricia, Marleen, Carine, Nicole, Mia, Jolande, Hilde, Christine en de gidsen Johan en Lucia

